

РЕШЕНИЕ

№ 4574

гр. София, 24.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 30.09.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Светлана Димитрова

Юлия Раева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на
прокурора Димитров, като разгледа дело номер **5824** по описа за **2011**
година докладвано от съдия Камелия Стоянова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

3

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от
ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ЕТ „Р. А. – Д. Димитров” против решение от
20.05.2011 г., постановено по НАХД № 11716/2010 г. на СРС, наказателно отделение,
104 с-в. Със същото е потвърдено НП № 22-02004/20.10.2010 г. на директора на
дирекция „Инспекция по труда” – [населено място], с което на ЕТ „Р. А. – Д.
Димитров” на основание чл. 416, ал. 2, вр. чл. 414, ал. 1 от КТ е наложена имуществена
санкция в размер на 10 000 лв. за нарушение по чл. 142, ал. 4 от КТ.

Решението се обжалва като неправилно постановено в нарушение на закона със
съществени нарушения на процесуалните правила - касационни основания по чл. 348,
ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, по съображения, изложени в касационната жалба. Иска се да се
отмени като се отмени и наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба – „Инспекция по труда” [населено място] изразява
становище за неоснователност на жалбата.

СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административният съд София-град, като се запозна с обжалваното решение и обсъди доводите, посочени в жалбата, намира следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима.

Разгледана по същество е основателна. Решението е постановено при съществени нарушения на процесуалните правила.

С решение от 20.05.2011 г., постановено по НАХД № 11716/2010 г. на СРС, наказателно отделение, 104 с-в е потвърдено НП № 22-02004/20.10.2010 г. на директора на дирекция „Инспекция по труда” – [населено място], с което на ЕТ „Р. А. – Д. Димитров” на основание чл. 416, ал. 2, вр. чл. 414, ал. 1 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лв. за нарушение по чл. 142, ал. 4 от КТ.

От фактическа страна СРС е приел за установено, че при извършване на проверка по спазване на трудовото законодателство от страна на едноличния търговец на 15.09.2009 г. е установено, че С. Н. Х. е работила от 24.08 до 30.08.2009 г. без прекъсване, като по този начин продължителността на работната седмица за посоченото лице била 70 часа при допустима максимална продължителност на работната седмица от 56 часа.

От правна страна СРС е приел, че е извършено нарушението по чл. 142, ал. 4 от Кодекса на труда

Решението на първоинстанционния съд е постановено при съществено нарушение на процесуалните правила.

Фактическата обстановка правилно е установена от първоинстанционния съд, като при установяването на същата, обаче съдът е посочил, че предмет на съдебен контрол за законосъобразност е наказателно постановление № 22-02004/20.10.2010 г., като включително в диспозитива на решението си същият е посочил, че потвърждава наказателно постановление № 22-02004/20.10.2010 г. От представените по делото доказателства, включително и представеното наказателно постановление се установява, че имуществената санкция е наложена на едноличния търговец с наказателно постановление № 22-2201327/14.10.2009 г. В процесния случай може да се поддържа обстоятелството на допусната очевидна фактическа грешка, доколкото същата предполага несъответствие между формираната от съда воля в мотивите на акта и нейното изразяване в диспозитива. Видно от мотивите и диспозитива на постановеното решение на първоинстанционния съд, съдът е възприел правилно фактическата обстановка по спора, включително и лицето, на което е наложена имуществената санкция, нарушението, за което е наложена имуществената санкция, посочени са и основните оплаквания, съдържащи се в жалбата, посочено е лицето, спрямо което е било извършено нарушението. При тези обстоятелства следва извода за допусната от първоинстанционния съд очевидна фактическа грешка. Допуснатата очевидна фактическа грешка, обаче не може да бъде поправена от настоящата съдебна инстанция, не е направено и искане на която и да е от страните за поправката ѝ, което да обуслови възможността на настоящата инстанция да прекрати настоящото производство, изпрати делото на първоинстанционния съд за поправка на допуснатата очевидна фактическа грешка, съответно след приключване на производството по чл. 247, ал. 1 от ГПК връщане на делото на настоящата съдебна инстанция за поизясняне по съществото на спора. С оглед на направените фактически и правни изводи, решението на първоинстанционния съд следва да се отмени като постановено при съществено нарушение на процесуалните правила и делото да се

върне за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд поради съществено нарушение на съдопроизводствените правила. При наличието на констатираното нарушение на съдопроизводствените правила настоящата инстанция не може да се произнесе по съществото на спора, а именно относно наличието на извършеното нарушение по чл. 142, ал. 4 от Кодекса на труда.

Водим от горното и на основание чл. 222, ал. 2, т. 1 АПК вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ – град, Пети касационен състав

РЕШИ

ОТМЕНЯ решение от 25.05.2011 г. по НАХД № 11716/2010 г. на СРС, наказателно отделение, 104 състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийския районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: